

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 27. 6. 2014
Čj. MSP-309/2014-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 B r n o

Obviněný V. T. T.- stížnost pro porušení zákona

Příloha :

1. usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 31.3.2014, č.j. 2 KZT 311/2014-8
2. vyšetřovací spis Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov - západ, č.j. KRPS - 39012-7/TČ-2014-011614-ČM (kopie spisu)

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu v trestní věci vedené u Okresního státního zastupitelství Praha - západ pod sp.zn. ZT 59/2014, **podávám ve prospěch obviněného V. T. T.**

s t í ž n o s t   p r o   p o r u š e n í   z á k o n a

proti **pravomocnému usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 31.3.2014, č.j. 2 KZT 311/2014-8**, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta stížnost obviněného V. T. T. proti usnesení policejního orgánu Služby kriminální policie a vyšetřování, Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov - západ ze dne 11.3.2014, č.j. KRPS 39012-29/TČ-2014-011671-ČM, o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu, neboť **tímto usnesením státního zástupce byl v neprospěch obviněného porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 1, § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu.**

Podání stížnosti pro porušení zákona je odůvodněno následujícími skutečnostmi :

Usnesením policejního orgánu Služby kriminální policie a vyšetřování, Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územní odbor Praha venkov - západ (dále jen „*policejní orgán SKPV*“) ze dne **11.3.2014, č.j. KRPS 39012-29/TČ-2014-011671-ČM**, bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání proti obviněnému V. T. T. pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, kterého se měl jmenovaný dopustit tím, že „ ... v přesně nezjištěné době dne 2.2.2014 kolem 13:45 hodin v Roztokách, ul. Lidická čp. 1036, okr. Praha západ, v prodejně „*Velkoobchod*“, kde byl zaměstnán jako prodavač, vyhrožováním napřaženou mačetou délky cca 60 cm s červenou rukojetí nutil poškozené H. V. a J. V. kteří do prodejny přišli reklamovat poruchu zakoupených hodinek zn. Charles Delon v hodnotě 299,- Kč, aby upustili od reklamace a odešli z prodejny, přičemž poškození v obavě o své životy a zdraví opustili prodejnu ...“.

Proti usnesení policejního orgánu SKPV o zahájení trestního stíhání podal obviněný prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě stížnost. Policejní orgán SKPV podané stížnosti nevyhověl a tuto stížnost předložil s vyšetřovacím spisem k rozhodnutí dozorovému státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství Praha - západ.

Přípisem okresního státního zástupce pro Prahu - západ ze dne 25.3.2014, sp.zn. ZT 59/2014, byl vyšetřovací spis policejního orgánu spolu se stížností obviněného proti usnesení policejního orgánu SKPV o zahájení trestního stíhání předložen na Krajské státní zastupitelství v Praze s tím, že dozorový státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha - západ je vyloučen z rozhodování o uvedené stížnosti, neboť v posuzované trestní věci jednak dne 28.2.2014 dal policejnímu orgánu předchozí souhlas se zadržením V. T. T. jako osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle § 76 odst. 1 trestního řádu a dále v dané trestní věci podal návrh na vydání příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků podle § 83a odst. 1 trestního řádu, jednak z hlediska právní kvalifikace skutku podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku bylo dozorovým státním zástupcem Okresního státního zastupitelství Praha - západ dne 11.2.2014 zaujato v rámci dozoru nad zákonností přípravného řízení trestního stanovisko k právní kvalifikaci skutku, který je předmětem trestního řízení, které bylo vloženo do elektronického informačního systému Policie ČR Evidence trestního řízení (dále jen „*ETŘ*“) zasláno policejnímu orgánu Policie ČR v rámci usměrňování jeho postupu v trestním řízení ve stadiu před zahájením trestního stíhání.

Usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 31.3.2014, č.j. 2 KZT 311/2014-8, bylo o podané stížnosti obviněného proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání rozhodnuto tak , že „... Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.řádu s ohledem na § 146 odst. 2 písm. a) tr.řádu se stížnost obviněného V. T.T., podaná prostřednictvím obhájce Mgr. Štěpána Svátka, advokáta se sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4, ze dne 11.3.2014, proti usnesení policejního orgánu Policie ČVR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územního odboru Praha venkov, oddělení Služby kriminální policie a vyšetřování, č.j. KRPS-39012-29/TČ-2014-011671-ČM ze dne 11.3.2014, jímž bylo podle § 160 odst. 1 tr.řádu zahájeno trestní stíhání, zamítá, neboť není důvodná ...“. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze k aplikaci § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu pouze obecně uvedl, že „ ... Usnesení policejního orgánu bylo vydáno na základě předchozího souhlasu dozorového státního zástupce Okresního státního zastupitelství Praha západ ...“, aniž by blíže konkretizoval, kdy a jak dal dozorový státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha západ policejnímu orgánu souhlas k vydání usnesení o zahájení trestního stíhání podle ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu.

Citovaným usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze, jímž byla jako nedůvodná zamítnuta stížnost obviněného proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání byl porušen zákon v neprospěch obviněného, a to konkrétně trestní řád v následujících ustanovení :

Podle § 2 odst. 1 trestního řádu nikdo nemůže být stíhán jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví trestní řád.

Ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu, jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno orgánem, proti jehož usnesení stížnost směřuje, předloží věc policejní orgán státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor, a jde-li o stížnost proti usnesení, k němuž tento státní zástupce dal souhlas nebo pokyn, jeho prostřednictvím nadřízenému státnímu zástupci.

Právě citovanými ustanoveními trestního řádu se státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze neřídil, neboť rozhodl o stížnosti obviněného proti usnesení policejního orgánu SKPV o zahájení trestního stíhání za použití § 146 odst. 2 písm. a) in fine trestního řádu přesto, že nebyl státním zástupcem, který by vykonával dozor nad přípravným řízením v trestní věci vedené policejním orgánem SKPV pod č.j. KRPS 39012-29/TČ-2014-011671-ČM, neboť tento dozor vykonával státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha - západ, a současně nedošlo v dané trestní věci k procesní situaci, že by dozorový státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha - západ v rámci výkonu dozoru nad zákonností přípravného řízení dal policejnímu orgánu SKPV pokyn ani souhlas týkající se vydání usnesení policejního orgánu SKPV o zahájení trestního stíhání proti obviněnému V. T. T. pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

Z vyšetřovacího spisu policejního orgánu SKPV vyplývá, že případem se postupně zabývaly dva policejní orgány, a to nejprve policejní orgán Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov - západ, Obvodní oddělení Libčice nad Vltavou (dále jen „*policejní orgán OPČR Libčice*“) a teprve jako druhý policejní orgán SKPV. Pokud se jedná o průběh trestního řízení, toto bylo zahájeno na základě záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, vydaného policejním orgánem OPČR Libčice dne 2.2.2014 pod č.j. KRPS-39012-12/TČ-2014-011614, přičemž k zahájení úkonů trestního řízení přikročil tento policejní orgán proto, že na podkladě zjištěných skutečností, přijetí oznámení a dalších úkonů byl odůvodněn závěr, že mohl být ze strany V. T. T. spáchán přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku tím, že „... dne 2.2.2014 ve 13:45 hod. v Roztokách, ul. Lidická v čp. 1036 ve vietnamské prodejně při reklamaci hodinek, začal být obsluhující V. Z. T. ... agresivní, začal pěstí mlátit do pultu a po chvíli z poza pultu vytáhl mačetu o délce 60 cm, se kterou nad hlavou hrozil směrem k H. V. ... a jejímu synovi J. V. ...kteří ze strachu o život z prodejny odešli ...“.

Poté, co byl výše uvedený záznam policejního orgánu OPČR Libčice o zahájení úkonů trestního řízení doručen dne 3.2.2014 ve smyslu § 158 odst. 3 trestního řádu věcně a místně příslušnému státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství Praha - západ, tento dozorový státní zástupce po posouzení obsahu záznamu o zahájení úkonů trestního řízení neformálním přípisem zasláným v elektronické podobě do ETR sdělil dne 11.2.2014 policejnímu orgánu OPČR Libčice kromě svého stanoviska ke sporné důkazní situaci k případu také to, že „... pokud jednání podezřelého mělo za cíl odrazení reklamujících od jejich záměru uplatňovat svá práva a jejich vyhnání z prodejny, pak toto jednání má spíše znaky zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Pokud se tak již nestalo, bude s ohledem na výše

uvedené třeba věc předat SKPV a pro příště se vyvarovat podobných chyb, které mohou výrazně vývoj důkazní situace poznamenat ...“.

V návaznosti na uvedené sdělení dozorového státního zástupce policejní orgán OPČR Libčice postoupil spisový materiál k dalšímu zpracování policejnímu orgánu SKPV, a to s ohledem na příslušnost posledně uvedeného policejního orgánu ke konání trestního řízení ohledně skutku, který by mohl být posouzen jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Tento postup byl v souladu s již výše uvedeným pokynem dozorového státního zástupce a také v souladu s článkem 4 závazného pokynu policejního prezidenta ze dne 28.5.2013, č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie ČR v trestním řízení, upravujícím mj. také věcnou a funkční příslušnost policejních orgánů obvodních oddělení Policie ČR a policejních orgánů SKPV, kdy obvodní oddělení Policie ČR provádí prověřování pouze trestných činů, na které trestní zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice trestní sazby nepřesahuje tři roky.

Policejní orgán SKPV po převzatí trestní věci vyhotovil dne 21.2.2014 úřední záznam, jímž skutek, který byl předmětem shora uvedeného trestního řízení, překvalifikoval z přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku na zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

V průběhu dalšího řízení policejní orgán SKPV požádal přípisem ze dne 26.2.2014 dozorového státního zástupce Okresního státního zastupitelství Praha - západ o předchozí souhlas k zadržení V. T. T. jako osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle ustanovení § 76 odst. 1 trestního řádu, přičemž podané žádosti dozorový státní zástupce vyhověl a dne 28.2.2014 ve 14:00 hodin dal písemně policejnímu orgánu požadovaný souhlas ve smyslu § 76 odst. 1 trestního řádu se zadržením podezřelého V. T. T. s tím, že v trestní věci pro podezření ze zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku „... *byl shledán důvod vazby podle § 67 písm. a) tr.řádu, jestliže je podezřelý ohrožen vysokým trestem a současně je dána okolnost, že se v místě bydliště v Chrudimi dlouhodobě nezdržuje a mohl by z obav před trestem Českou republiku opustit nebo se přestat zdržovat na současné adrese ... a začal se zdržovat případně i pod jinou identitou na jiném místě, aby jej nebylo možné dosáhnout ...“.* Součástí písemného souhlasu státního zástupce se zadržením osoby podezřelé z trestného činu podle § 76 odst. 1 trestního řádu nebyl však již žádný pokyn nebo souhlas či stanovisko k tomu, zda a jaké procesní rozhodnutí má v návaznosti na realizaci zadržení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu policejní orgán SKPV vydat nebo jaké má po zastížení podezřelého činit další procesní úkony.

Dále dne 28.2.2014 zpracoval dozorový státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha - západ pod sp.zn. 2 ZN 229/2014 na základě podnětu policejního orgánu SKPV návrh na vydání příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků podle § 83a odst. 1 trestního řádu, který předložil Okresnímu soudu Praha - západ, přičemž předmětem prohlídky měly být prodejní prostory, kde mělo dojít dne 2.2.2014 ke skutku, který je předmětem trestního řízení, a důvodem prohlídky těchto prostor bylo pátrání po zbrani, se kterou měl V.T. T. ohrožovat H. V. a jejího syna. V rámci návrhu na vydání příkazu podle § 83a odst. 1 trestního řádu státní zástupce informoval soudce přípravného řízení o již souběžně vydaném souhlasu se zadržením jmenovaného jako osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle § 76 odst. 1 trestního řádu s tím, že prohlídka jiných prostor by měla být provedena právě v souvislosti se zadržením podezřelého V. T. T. „... *s nímž bude třeba provádět všechny úkony, zejména výslechy již v podmínkách omezené osobní svobody ...“* s ohledem na již výše uváděné obavy zakládající důvodnou obavu z existence vazebního důvodu podle § 67 písm. a) tr. řádu.

Pokud se jedná o další průběh přípravného řízení, policejní orgán SKPV dne 10.3.2014 v 10:00 hodin zadržel V. T. T. jako osobu podezřelou ze spáchání trestného činu podle § 76 odst. 1 trestního řádu, přičemž současně dne 10.3.2014 v době od 10:05 hodin do 10:45 hodin provedl policejní orgán SKPV soudem povolenou prohlídku jiných prostor, při které zajistil tři zbraně označené v protokole o prohlídce jiných prostor jako „*samurajské meče*“ a v návaznosti na tyto úkony policejní orgán SKPV provedl také výslech zadrženého V. T. T. dne 10.3.2014 ve formě protokolu o výslechu zadržené osoby podle § 76 odst. 3 trestního řádu. Teprve na základě provedení těchto úkonů a s ohledem na zjištěné skutečnosti rozhodl policejní orgán SKPV dne 11.3.2014 usnesením o zahájení trestního stíhání proti V. T. T. pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, zajistil obviněnému ustanovení obhájce, provedl výslech obviněného dne 11.3.2014 (11:58 až 12:58 hodin) a následně v odpoledních hodinách dne 11.3.2014 (16:45 hodin) propustil obviněného V. T. T. ze zadržení.

Na základě výše uvedeného průběhu trestního řízení a popisu aktivity jednotlivých orgánů činných v trestním řízení, dokumentovaných ve vyšetřovacím spise, je zřejmé, že dozorový státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha - západ sice postupoval v rámci dozoru nad přípravným řízením aktivně a v rámci své pravomoci ovlivnil postup policejních orgánů při konání úkonů trestního řízení, avšak pokyny a opatření dozorového státního zástupce nebyly zjevně směřovány bezprostředně či přímo k tomu, aby bylo policejním orgánem SKPV vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání proti konkrétní osobě, ale týkaly se zajištění zákonnosti přípravného řízení ve stadiu před zahájením trestního stíhání (viz. pokyn k právní kvalifikaci skutku, ohledně kterého byly zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, jakožto skutečnosti významné pro určení věcné a funkční příslušnosti policejního orgánu a pro postoupení věci nepřislušným policejním orgánem OPČR Libčice příslušnému policejnímu orgánu SKPV k dalšímu prověřování) a dále zákonnosti provádění úkonů trestního řízení zasahujících do práv a svobod občanů (viz. předchozí souhlas státního zástupce se zadržením osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle § 76 odst. 1 trestního řádu a podání návrhu na vydání příkazu soudce k nařízení prohlídky jiných prostor a pozemků podle § 83a trestního řádu). Při provádění těchto úkonů však dozorový státní zástupce ani v jednom ze svých opatření (pokyn k právní kvalifikaci skutku, popsáno v záznamu zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, předchozí souhlas se zadržením osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle § 76 odst. 2 trestního řádu a návrh na prohlídku jiných prostor a pozemků) neuložil policejnímu orgánu SKPV, aby zahájil trestní stíhání a ani se zahájením trestního stíhání nevyslovil souhlas. V tomto směru je nutno upozornit, že i pro postup policejního orgánu SKPV platí zásada podle § 2 odst. 4 trestního řádu, kterou se policejní orgán SKPV řídil, a přestože si s ohledem na okolnosti případu vyžádal zákonem stanovenou součinnost státního zástupce a jeho prostřednictvím i soudce při provádění některých úkonů trestního řízení, postupoval samostatně, neboť závěr o tom, že jsou v daném případě splněny podmínky pro zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu proti V. T. T. pro zločin podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, učinil tento policejní orgán sám až po prověření trestní věci úkony, při nichž jednak zajistil možnou zbraň, jednak se osobně seznámil s osobou V. T. T. a zjistil jeho stanovisko k předmětu trestního řízení. Teprve po provedení výše zmíněných úkonů a vyhodnocení nově získaných informací přikročil policejní orgán SKPV k vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, aniž by si k takovému postupu vyžádal znovu součinnost státního zástupce, tj. aniž by například předložil spisový materiál státnímu zástupci k zaujetí stanoviska k dalšímu postupu, k vydání pokynu nebo k odsouhlasení záměru vydat usnesení o zahájení trestního stíhání.

Ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) in fine trestního řádu je nutno za pokyn nebo souhlas státního zástupce považovat nejen výslovný pokyn podle § 174 odst. 2 písm. a) trestního řádu, ale také jiné akty a úkony státního zástupce výslovně neoznačené jako pokyn,

kteře ovšem vyjadřují jednoznačný názor státního zástupce na určitou otázku, jejíž řešení je významné pro danou věc s tím, že smyslem takového aktu nebo úkonu státního zástupce musí být snaha či záměr státního zástupce závazně usměrnit postup policejního orgánu tak, aby bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání proti konkrétní osobě pro trestný čin ve smyslu § 160 odst. 1 trestního řádu. K tomu blíže viz. také rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5 Tz 94/2012, sp.zn. 7 Tz 32/2013

K právě uvedené procesní situaci však v nyní posuzované trestní věci nedošlo, neboť akty a úkony dozorového státního zástupce neobsahovaly stanovisko či závazek pro policejní orgán SKPV, aby postupem podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájil trestní stíhání proti V. T. T. pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

Pokyn dozorového státního zástupce ze dne 11.2.2014, zaslaný v elektronické podobě do ETŘ, byl adresován nikoli policejnímu orgánu SKPV, ale jinému policejnímu orgánu, a to policejnímu orgánu OPČR Libčice, přičemž se nejednalo o pokyn k zahájení trestního stíhání nebo k předání trestní věci policejnímu orgánu SKPV za účelem zahájení trestního stíhání, ale jednalo se o pokyn státního zástupce k právní kvalifikaci skutku, ohledně kterého byly zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu a který tak byl zatím pouze předmětem prověřování.

Skutečnost, že pokyn státního zástupce k právní kvalifikaci skutku nelze bez dalšího ztotožňovat s pokynem státního zástupce k zahájení trestního stíhání, vyplývá nejen z povahy věci a cíle, který je vydáním těchto pokynů státním zástupcem sledován, ale je rovněž formálně vyjádřena také v ustanovení § 19 odst. 2 vyhlášky č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého *„Písemnou formu mají pokyny, které státní zástupce vydává k zahájení trestního stíhání, ke kvalifikaci trestného činu, k rozsahu obvinění, ke způsobu vyřízení věci v přípravném řízení, k přibrání znalce, při vrácení věci k doplnění, po vrácení věci státnímu zástupci soudem k došetření, u odnětí a přikázání věci a tam, kde to státní zástupce považuje za potřebné“*. Z citovaného ustanovení právního předpisu a poznatků z praxe ve spojení s dostupnou judikaturou (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 4 Tz 2/013) lze uzavřít, že sice pokyn k zahájení trestního stíhání může obsahovat i závazný pokyn pro policejní orgán, podle jakého ustanovení trestního zákoníku musí být skutek v usnesení o zahájení trestního stíhání kvalifikován, avšak při aktivním výkonu dozoru může státní zástupce dát policejnímu orgánu i pokyn pouze k právní kvalifikaci skutku, aniž by současně zavazoval policejní orgán k tomu, aby bylo na základě takového pokynu vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání.

Pokud se jedná o předchozí souhlas státního zástupce se zadržením osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle § 76 odst. 1 trestního řádu, rovněž se nejedná o úkon státního zástupce, jímž je policejnímu orgánu uloženo či schváleno, aby vydal usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu, ale pouze je mu umožněno, aby v rámci trestního řízení omezil za podmínek dále v ustanovení § 76 odst. 1 trestního řádu stanovených osobní svobodu konkrétní osoby, proti které nebylo zahájeno trestní stíhání a která je podezřelá ze spáchání trestného činu. Cílem a smyslem uvedeného souhlasu státního zástupce je zajistit zvýšenou kontrolu ve formě dozoru státního zástupce nad postupem policejních orgánů, jimiž je citelně zasahováno do základních práv a svobod občanů, v daném případě omezována osobní svoboda, aniž by však předchozí souhlas státního zástupce bez dalšího znamenal pokyn nebo souhlas s tím, aby při omezení osobní svobody konkrétního subjektu bylo současně přikročeno k vydání usnesení o zahájení trestního stíhání proti dané osobě. Právě skutečnost, že je přikročeno k omezení osobní svobody konkrétní osoby podle § 76 odst. 1 trestního řádu, může být signálem o tom, že orgány činné v přípravném řízení trestním nemají podklady pro postup podle § 160 odst. 1 trestního řádu, ale pouze informace o

možném vztahu konkrétní osoby jako aktérovi skutku pro který je vedeno trestní řízení, a současně jsou dány konkrétní skutečnosti odůvodňující některý z důvodů vazby podle § 67 trestního řádu. Vzhledem k trestním řádem stanovenému postupu při zadržení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle § 76 odst. 1 trestního řádu, jehož součástí je také výslech zadržené osoby a časově omezená doba, po kterou může být tato osoba zadržena, je zřejmé, že zadržení nemusí být nutně spojeno se zahájením trestního stíhání dané osoby, přičemž souhlas státního zástupce k zadržení není bez dalšího souhlasem či pokynem k tomu, aby v návaznosti na zadržení osoby podle § 76 odst. 1 trestního řádu bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu. Tak v nyní posuzovaném případě neobsahuje předchozí souhlas dozorového státního zástupce se zadržením V. T. T. jako osoby podezřelé ze spáchání trestného činu podle § 76 odst. 1 trestního řádu žádné konkrétní stanovisko, pokyn nebo souhlas státního zástupce s tím, jak má policejní orgán po zadržení jmenovaného postupovat, resp. součástí daného souhlasu není projev vůle státního zástupce, jímž by zavazoval policejní orgán vydat usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu. Jak vyplývá z vyšetřovacího spisu, ani policejní orgán bezprostředně po omezení osobní svobody V. T. T. nevydal usnesení o zahájení trestního stíhání, ale kromě provedení prohlídky jiných prostor provedl nejprve výslech jmenovaného v postavení zadržené osoby podle § 76 trestního řádu tak, aby zjistil jeho stanovisko k předmětu trestního řízení a teprve na základě takto doplněného řízení sám, bez další ingerence státního zástupce, přikročil k vydání usnesení o zahájení trestního stíhání proti V. T. T. pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a s ohledem na nutnost důsledného rozlišení pravomoci a odpovědnosti jednotlivých orgánů činných v trestním řízení za jimi provedené úkony, lze uzavřít, že v posuzovaném případě nebyl dozorovým státním zástupcem vydán žádný pokyn nebo souhlas, jímž by státní zástupce projevil ve vztahu k policejnímu orgánu SKPV vůli, aby tento policejní orgán vydal usnesení o zahájení trestního stíhání proti konkrétní osobě. Úkony, které dozorový státní zástupce v průběhu přípravného řízení trestního v této trestní věci provedl, byly sice projevem aktivní role státního zástupce při výkonu dozoru nad zákonností přípravného řízení, popř. trestním řádem předpokládané garance zásahů do základních práv a svobod, avšak žádný z těchto úkonů neměl povahu pokynu nebo souhlasu státního zástupce ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) in fine trestního řádu, zavazující policejní orgán k tomu, aby bylo zahájeno trestní stíhání. Z těchto důvodů také nemohl být a nebyl dozorový státní zástupce vyloučen z rozhodování o stížnosti obviněného proti usnesení o zahájení trestního stíhání, neboť se na vydání uvedeného usnesení nijak nepodílel.

Pokud nebyly dány důvody pro postup podle § 146 odst. 2 písm. a) in fine trestního řádu a přesto dozorový státní zástupce o stížnosti nerozhodl a tuto stížnost předložil k rozhodnutí bezprostředně nadřízenému státnímu zástupci, který bez řádného vyhodnocení procesních podmínek pro takový postup o stížnosti rozhodl, došlo k nezákonné atrakci rozhodovací pravomoci a v rozporu s trestním řádem rozhodl o stížnosti věcně nepřislušný orgán. Pro úplnost lze uvést, že oprávnění státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze k rozhodnutí o podané stížnosti nebylo dáno ani na základě trestního řádu, ani na základě zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (viz. § 3 ods. 3 citovaného zákona ve spojení s § 12c a násl. Citovaného zákona), a tedy došlo porušením již výše citovaných ustanovení trestního řádu k nezákonnému zásahu nadřízeného státního zástupce a vyššího státního zastupitelství do pravomoci dozorového státního zástupce Okresního státního zastupitelství Praha - západ, který byl věcně a místně příslušný k rozhodnutí o podané stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání.

Na základě shora uvedených skutečností **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky z podnětu stížnosti pro porušení zákona podané ve prospěch obviněného V. T. T. :

1. Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 31.3.2014, č.j. 2 KZT 311/2014-8, jakož i v řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, byl porušen zákon v neprospěch obviněného v ustanovení § 2 odst. 1 trestního řádu a § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu.
2. Podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadené usnesení zrušil a zrušil také další rozhodnutí na zrušené obsahově navazující, pokud ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
3. Dále postupoval podle ustanovení § 270 odst. 3 trestního řádu a věc přikázal Okresnímu státnímu zastupitelství Praha – západ k novému projednání a rozhodnutí

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 39/2014](#)